

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4085

гр. София, 29.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

като разгледа докладваното от Г.К. Частно наказателно дело № 20231110209008 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 и сл. от НПК.

С постановление от 19.04.2023 г. прокурор при Софийска районна прокуратура (СРП) е прекратил наказателното производство, образувано и водено за престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, по досъдебно производство № 1657/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 38506/2022 г. по описа на СРП, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

Срещу постановлението на СРП е постъпила жалба от пострадалата Е. Г. Ж., чрез нейните повереници – адв. Н.Д. и адв. Г.Р. (с пълномощно на л. 10 от ДП), с искане за цялостната му отмяна и връщането на делото на СРП за продължаване на действията по разследването. В жалбата са изложени бланкетни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на прекратителното постановление.

Настоящият съдебен състав, след като прецени по реда на чл. 243, ал. 4 НПК законосъобразността и обосноваността на постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство намери следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна. Видно от приложената по досъдебното производство разписка, атакуваното постановление е било връчено на Н.П. – дъщеря на жалбоподателката. В разписката обаче не е било отразено, че същата е поела ангажимент да я предаде на адресата, съгласно изискването на чл. 180, ал. 2 от НПК. Поради това следва да се приеме, че

върчването не е било редовно, респ. срокът за обжалване не започнал да тече. Поради това подадената жалба (на 26.06.2023 г. – видно от разписката от пощенския оператор, приложена към жалбата) не се явява просрочена и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Наказателното производство е образувано и водено за престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като по делото няма привлечено към наказателна отговорност лице.

За да прекрати наказателното производство, наблюдаващият прокурор е приел от фактическа страна съвсем лаконично, че от разпита на св. Ж. се установявало, че на 01.09.2022 г. в гр. София, бул. Арсеналски 2, в магазин Била, Е. Ж. се подхлъзва и пада на твърд терен, в следствие на което получила средна телесна повреда. От заключението на СППЕ на пострадалата Е. Ж., се установявало, че същата страда от съдова деменция и при нея не е налице психическа годност за даване на показания, които вярно отразяват обективната действителност. Не били установени свидетели-очевидци, които да са били с Жиронова по време на инцидента. Били изискани камери от видео-наблюдение от магазин Била, но не били предоставени поради технически причини. С оглед на всичко това прокурорът е приел, че наказателното производство следва да се прекрати, тъй като не били налице съставомерните признаци на престъплението по чл. 134 от НК.

Съдът намира, че атакуваното прекратително постановление се явява незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения, поради което и само на това основание следва да бъде отменено. Съгласно разпоредбата на чл. 199 от НПК органите на досъдебното производство (прокурорът и разследващите органи), се произнасят с постановления, задължителен реквизит, на които са техните мотиви. Видно от съдържанието на атакуваното прекратително постановление в същото не са изложени никакви съображения какви доказателствени източници са ползвани за да се стигне до възприетата в него фактическа обстановка, а освен това същата освен, че е лаконична е и вътрешнопротиворечива.

Така например по най-важния въпрос по делото, за който са налице и противоречиви доказателства не става ясно каква е волята на прокурора – дали пострадалата е паднала, защото ѝ е прилошало или е паднала, защото се

е подхлъзнала. Прокурорът е приел, че тя се е подхлъзнала, но данни за подобно подхлъзване се съдържат в нейните показания и в производните показания на нейната дъщеря (л. 118 и л. 120 от ДП). В същото време прокурорът приема, че показанията на пострадалата не могат да бъдат ценени, заради заключението на СППЕ. При това положение остава неясна неговата воля – какво приема от фактическа страна и въз основа на кои доказателствени източници.

Допълнително следва да се посочи, че делото е било решено преждевременно и при неизчерпани доказателствени възможности за разкриване на обективната истина. Така например органите на разследването не са положили необходимите усилия за събиране на всички необходими доказателства и правилното решаване на делото. Изискването на записите от охранителните камери е станало и по неподходящ начин. Повече от ясно е, че Била са заинтересовани от изхода на делото и в техен интерес е да не предоставят записи от охранителните камери. Органите на разследването е следвало да изяснят, чрез разпит на служителите контролирали камерите, къде се съхраняват записите от тях и да пристъпят към тяхното принудително изземване и изследване със средствата и методите на наказателния процес. Било е необходимо да се изискат списъци на работещите в магазина лица, в процесния ден и същите да бъдат подробно разпитани около обстоятелствата, свързани с процесния случай. По делото са налице данни, че пострадалата е била придружена от клиентка на магазина и е следвало да се направи опит да се издирят данните на тази клиентка – като например се съберат данни за това дали тази клиентка е ползвала Била карта, карта за разплащане и по тези данни да се достигне до установяване на нейните данни и евентуално до нейния разпит. От разпита на свидетелката В.А. (л. 123 от ДП), се установява и ориентировъчния час, когато тази клиентка би следвало да е напуснала магазина. В показанията на тази свидетелката се съдържат данни, че клиентката е видяла падането на пострадалата, но прокурорът необосновано е приел, че липсвали очевидци на падането. И като не се били събрани коментираните доказателствени източници е било компрометирано разследването, тъй като с тяхното приобщаване евентуално би могло да се изясни в по-голяма степен спорният по делото въпрос – как е паднала пострадалата – дали при подхлъзване или поради прилошаване.

С оглед на тези съображения, съдът намери че подадената жалба е основателна, а атакуваното прекратително постановление на прокурора е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено, а делото върнато на СРП за продължаване на процесуално-следствените действия, съобразно мотивната част на определението.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 НПК, **Софийски районен съд**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА постановление от 19.04.2023 г., с което прокурор при Софийска районна прокуратура (СРП) е прекратил наказателното производство, образувано и водено за престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, по досъдебно производство № 1657/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 38506/2022 г. по описа на СРП, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК.

ВРЪЩА делото на Софийска районна прокуратура.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на СРП и на пострадалата, чрез нейните повереници.

Съдия при Софийски районен съд: _____